

بخشنامه

شماره سند: CC-CR-0007
تاریخ: ۱۴۰۰/۰۴/۰۷
پیوست: دارد
صفحه ۱ از ۱

مخاطبین	کلیه روساء و سرپرستان محترم شعب
موضوع	ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی - به علت قصور والدین در مراقبت از کودکان و یا ایجاد صدمه در کوچه

با عنایت به ابلاغ نامه شماره ۲۰۵/۴۶۶۰ جناب آقای میرقاسمی مدیرکل محترم دفتر حقوقی در هامش نامه ۱۴۰۰/۴۰۱/۴۷۵۲۲ مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۰۱ جناب آقای خسروجردی مدیرکل محترم نظارت فنی بر بیمه‌های غیر زندگی در خصوص برخی از مقررات ماده ۴ قانون ایمنی راه‌ها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی - به علت قصور والدین در مراقبت از کودکان و یا ایجاد صدمه در کوچه به استحضار می‌رساند در مواردی که والدین طبق تشخیص افسر راهنمایی و رانندگی به علت عدم مراقبت و حفظ کودکان به هر میزان مقصر شناخته شوند و طفل مصدوم می‌شود یا فوت می‌کند، شرکت بیمه در خصوص سهم تقصیر والدین تعهدی به پرداخت نخواهد داشت و صرفاً تا میزان قصور راننده مسبب، متعهد به پرداخت می‌باشد. به شرح پیوست نامه های مذکور به منظور بهره‌برداری به حضور ارسال می‌گردد.

مسئولیت حسن اجرای بخشنامه به عهده بالاترین مقام شعبه می‌باشد.

مدیریت بیمه های اتومبیل	مدیریت طرح و توسعه	معاونت فنی
		

موارد منسوخ شده: ندارد	نام ابلاغ کننده: معاونت فنی بیمه های اموال و مسئولیت		
دامنه کاربرد: کلیه واحد های صدور بیمه نامه شخص ثالث و حوادث راننده	مرجع پاسخگویی: مدیریت بیمه های اتومبیل		
تاریخ اجراء: از تاریخ ابلاغ	مدت اجراء: تا اطلاع ثانوی	مرجع ناظر: مدیریت بیمه های اتومبیل	نحوه ابلاغ: اتوماسیون
مدارک و مستندات مرتبط و وضعیت: نامه شماره ۱۴۰۰/۴۰۱/۴۷۵۲۲ مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۰۱ بیمه مرکزی ج.ا.			
نامه شماره ۲۰۵/۴۶۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۳/۲۳ بیمه مرکزی ج.ا.			

جناب آقای خسرو جردی
مدیر کل محترم نظارت فنی بر بیمه های غیر زندگی
موضوع: اعلام نظرم در خصوص ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی و شمول آن بر عابر زانندیده در کوچه

باسلام و احترام ، بازگشت به یادداشت جنابعالی هاشم نامه شماره ۱۰۳۷/۱۰ ن ۱۰ مورخ ۹۹/۱۱/۱۹ معاون دادستان و سرپرست دادرسی عمومی و انقلاب ناحیه ۱۰ مشهد به شرح ذیل اعلام نظرمیگردد:
 الف - قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی درمقابل شخص ثالث، بیمه گر را دارای مسئولیت تبعی نسبت به مقصر حادثه دانسته است . براین اساس مسئولیت دارنده وسیله نقلیه ای که دارای بیمه نامه است تحت پوشش قرار گرفته و چنانچه وسیله نقلیه مذکور سبب ورود خسارت شود و مسئولیت دارنده درادگاه اثبات گردد ، بیمه گر بالتبع مکلف به جبران خسارت است. دراینمورد قانونگذار هیچ تفاوتی درخصوص محل وقوع حادثه اعم از شوارع، شاهراه ها و غیر آن قائل نشده است.

علاوه بر ضرورت وجود مسئولیت دارنده برای ایجاد مسئولیت تبعی بیمه گر، برخی از مقررات مانند ماده ۴ قانون ایمنی راه ها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی با فرض عدم مسئولیت راننده نیز بیمه گر را قائلنا وبدون وجود رابطه تبعی دارای مسئولیت دانسته است
 همانطور که در اعلام نظر قبلی این دفتر به شماره ۲۰۵/۱۶۹۹۱ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۰ اعلام شده است ماده ۴ قانون ایمنی راه ها و راه آهن و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی به تخلفات رانندگی از احکام استثنایی و خلاف اصل (ضرورت وجود رابطه سببیت و قابلیت انتساب فعل زیاتبار به وسیله نقلیه) محسوب می شوند و باید در مورد آن تفسیر مضیق نمود لیکن تفسیر در مصادیق آن باید با توجه به نظر حمایتی قانونگذار در بهره مندی زیانندیده از مزایای بیمه و تبیین مدلول عبارات و لغات مندرج در مواد مذکور صورت گیرد .

در بند ۵۷ ماده (۱) آیین نامه راهنمایی و رانندگی در تعریف راه مقرر شده است: * راه: عبارتست از تمامی سطح خیابان، جاده، کوچه و کلیه معابری که برای عبور و مرور عموم اختصاص داده میشود * لذا صدر ماده ۲۶ با توجه به تعریف راه در بند مذکور شامل کوچه نیز می گردد.

در بند ۱۹ ماده (۱) آیین نامه راهنمایی و رانندگی نیز در تعریف پیاده رو آمده است: بخشی جدا شده از خیابان که در امتداد آن واقع شده و برای عبور و مرور پیادگان اختصاص یافته است. با توجه به آنکه در موضوع ماده ۲۶ انتظار مراقبت از سوی عابر بیشتر بوده ولی در عین حال تصریح او مانع از بهره مندی وی یا وراث قانونی او از مزایای بیمه نخواهد بود، در عرض کوچه خارج از پیاده رو نیز انتظار مراقبت از عابر کمتر از عابری است که دارای شرایط مندرج در ماده ۲۶ است لذا محق دانستن عابر موضوع ماده ۲۶ و محق ندانستن عابر در سایر راهها خلاف انصاف بوده و به طریق اولی عابری که امکانات ماده ۲۶ را نداشته است نیز باید از مزایای بیمه بهره مند دانست.

بنابراین می توان نتیجه گرفت شرایطی که در ماده ۲ قانون ایمنی راه ها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی برای شمول مقررات مذکور بر حادثه وضع گردیده است (مانند جواز رانندگی، جواز حرکت وسیله نقلیه در شاهراه، رعایت کلیه مقررات توسط راننده و در عین حال عدم امکان کنترل وسیله نقلیه و جلوگیری از تصادف یا ایجاد خسارت مادی و بدنی)، همگی ناظر به مسئولیت راننده است و ارتباطی به تکلیف بیمه گر در پرداخت خسارت زیان دیده ندارد. به عبارت دیگر با وجود این شرایط، راننده به لحاظ مدتی و کیفی مسئولیتی ندارد. همچنین است عدم وجود شرط ابتدای ماده ۲۶ مبنی بر «اختصاص علائم، تجهیزات و مسیرهای ویژه برای عابران پیاده» که در این مورد نیز بیمه گر مکلف به پرداخت خسارت است در عین حال با توجه به مفاد تبصره ۲ ماده ۱۳ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۲ و ماده ۱۶ قانون بیمه اجباری خسارات وارده شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه تصویب ۱۳۹۵ بیمه گر می تواند برای بازافت خسارات پرداختی به مسیبان ذی ربط مراجعه کند.

ب. در خصوص بخش دوم موضوع استعلام، توجه به دو نکته ضروری است

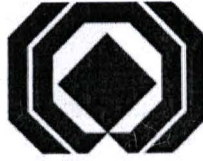

۱- با توجه به مراتب مذکور در بند الفه در حوادث رانندگی که به جهات مذکور در مواد ۴ قانون ایمنی راهها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی واقع شده است درصدی از مسئولیت متوجه راننده است ، بیمه گر بر اساس قانون بیمه اجباری خسارات وارده شده به شخص ثالث ، مکلف به جبران تقصیر راننده بوده و مابقی خسارت را باید بر اساس ماده ۴ قانون ایمنی راهها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی پرداخت نماید و عدم تحقق شرط مندرج در ماده ۲۶ (رعایت مقررات) مانع از اجرای قانون مذکور نیست . به عبارت دیگر وفق مقررات فوق در صورتی که عابر صد درصد مقصر باشد بیمه گر بر اساس حکم قانون مکلف به پرداخت است و در صورتی که درصدی از مسئولیت متوجه راننده مقصر باشد به طریق اولی مکلف به جبران خسارت است زیرا هدف از وضع مقررات مارالذکر جبران کل خسارت زیان دیده صرف نظر از موضوع تقصیر و مسئولیت است .

۲- لیکن در مواردی که والدین طبق تشخیص افسر راهنمایی و رانندگی به علت عدم مراقبت و حفظ کودکان به هر میزان مقصر شناخته می شوند و طفل، مصدوم می شود یا فوت می کند ، حکم ماده ۲۶ را نباید جاری دانست زیرا همانطور که در صدر نامه اشاره شد با توجه به آنکه ماده ۴ قانون ایمنی راهها و ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی از احکام استثنایی و خلاف اصل است باید در مورد آن قائل به تفسیر مضیق شد و حکم این مواد را صرفا شامل عابر دانست نه اشخاص دیگر من جمله والدین به دلیل آنکه فلسفه وضع مواد مذکور بهره مندی صرفا عابر از مزایای بیمه و نه سایر مقصرین است.

سید جواد میرفامتن
مدیر کل دفتر حقوقی

بسمه تعالی

بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران

شماره: ۱۴۰۰/۴۰۱/۴۷۵۲۲

تاریخ: ۱۴۰۰/۰۴/۰۱

پیوست: دارد

شناسه ملی سند (شمس)

معاونین محترم فنی شرکت های سهامی بیمه ایران / آسیا / البرز / دانا / پارسینان / پاسارگاد /
کارآفرین / رازی / معلم / سامان / سینا / نوین / دی / ملت / میهن / ما / امید / حافظ / ایران معین / کوثر /
آرمان / آسماری / تعاون / سرمد / تجارت نو / حکمت صبا

باسلام و احترام؛

با عنایت به مکاتبات مراجع قضایی در خصوص نحوه پرداخت خسارت از محل بیمه نامه شخص ثالث با
استناد به مفاد ماده ۲۶ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی - به علت قصور والدین در مراقبت از کودکان و یا
ایجاد صدمه در کوچه - به پیوست نظریه دفتر حقوقی بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران جهت اطلاع و اجرا
ارسال می گردد.

عباس خسروجردهی
مدیر کل نظارت فنی
بر بیمه های غیر زندگی

رونوشت:

- معاون محترم دادستان و سرپرست دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۱۰ مشهد؛ بازگشت به نامه شماره ۱۰۳۷/۱۰/ن مورخ
۱۳۹۹/۱۱/۱۹ - جهت استحضار

دفترخانه مرکزی

بیمه آرمان

شماره: ۱۴۰۰/۴۰۱/۴۷۵۲۲

تاریخ: ۱۴۰۰/۰۴/۰۲

تهران - خیابان نلسون ماندلا - نبش خیابان مریم - شماره ۲ - برج بیمه - کد پستی ۱۹۶۷۷۶۴۱۱۱ - صندوق پستی ۵۵۸۸ - ۱۹۳۹۵

سامانه پاسخگویی: ۲۳۴۲ تلفن: ۲۴۵۵۱۰۰۰ نامبر: ۲۲۰۵۴۰۹۹، 26214770 E-mail: Secretariat@centinsur.ir

سامانه پیشخوان مکاتبات ارباب رجوع pishkhan.centinsur.ir